

KÖZVÉLEMÉNY

Megjelenik vasárnap, szerdán és pénteken
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Árpád-utca 268. szám.

Főszerkesztő: dr. HAJDU DEZSŐ
Felelősszerkesztő: dr. SZABADOS JOZSEF

Előfizetési árak 1 óra:
HELYBEN 40 FILLÉR. VIDÉKEN 60 FILLÉR.
Előfizetést és hird. díjat a kiadóhoz, kérünk.
Egyes szám ára 2 fillér.

A város.

II.

Utcák kövezése.

Rámutatunk multkori cikkünkben, hogy a határ alakja és így az utak szempontjából a természet kissé mostohán gondoskodott városunkról. Rámutatunk arra is, hogy az adott körülmények között ezeket a hosszú utakat megrövidíthetjük jó utak segítségével. Mert ezekre a jó utakra nemcsak a gazdáknak van szükségük, hanem az iparosoknak és kereskedőnek is. Minthogy a város közönségének legnagyobb része földmivelő, természetes, hogy ez a rész az ipari termékek legnagyobb fogyasztója is. De ki nek adja el az iparos termékeit, a kereskedő árut, ha az egyedüli fogyasztónak nincs módjában hozzá jönni? Mindegyik felhalmozza a portékáját és van idő, mikor azt nem viszi senki, ha kellene is. Csak azért, mert nincs ut. Ezáltal tehát forgalmas lesz az ipar is, a kereskedelem is és mindinkább nagyobbodik a jólét, a biztos megélhetés.

Több gondot fordíthatunk a város szépítésére, egészségére, szóval mindarra, ami a várost növeli. Minden kisebb városban az előtörökvés, hogy közelebb aljon a nagyvárosokhoz. Ezt egy évek során haladó fejlődés által éri csak el fokozatosan. Ki kell azonban tűznie egy célt, mely felé, ha fokozatosan is,

de biztosan halad, nem lankad soha. Egy város intézményei nem készülnek egy emberöltőre. Amit mi alkotunk, azt unokáink unokái is élvezik.

Multkori tárgyunkkal, az utkövezéssel szorosan összefügg az utca kövezés és utca-szabályozás.

Ez szokott a fejlődésben az első lépés lenni, mely bizonyítja, hogy a város fejlődésnek indul. Meg van ennek is a maga oka. Így van ez, mint az embernél. Az embernek is legelső feladata önmagával szemben, hogy tisztán tartsa magát és ezzel egészségére is vigyázzon. De nem lehet ám egy várost, ha az kikövezve nincs, tisztán tartani. Már pedig Zenta városára nem lehet ráfogni, hogy valami nagyon tiszta és miért? mert nincs kövezete! De ha már nem is vagyunk tekintettel a külső szépségére, az egészség, az csak fontos dolog!

Nem akarunk minden esetre rámutatni, a mely a poros, piszkos utca következménye és csak arra utalunk, hogy mennyi Magyarországon és különösen a poros alföldön a tüdővészések száma a nagy por miatt és csakis a városokban. Hány emberélet lenne megmenthető vagy legalább is meghosszabbítható, ha lehetőleg pormentes városban élne! Ha pedig beáll az esős idő, az utcát sár borítja, hogy az idegen, teszem azt a vasutról száraz lábbal sem jöhet a városba. A multkoriban is hallottuk, hogy két adai

ember a mint a vasúti állomásról a városba igyekszik, azt mondja »de nagy utak is lehetnek ebben a városban, hogy mind hintón jár, mert gyalog ugyan át nem lehet gázolni ezen a sártengeren!«

A városok utcáinak kövezése azonban már másképp történik, mint a szállásiaké. A városok utcái, különösen egy némelyik, sokkal élénkebb forgalmuak, mint bármely községi ut. Itt ahhoz a forgalomhoz, mely az összes külső utakon külön-külön van és a városban egyesül, még hozzájárul a városi forgalom, hintók, talicskák, gyalogosok stb. Ugy kell készíteni, hogy az könnyen tisztítható és sokkal tartósabb legyen, mint a külső ut.

Az utcák és terek burkolása nagy városokban aszfalttal és kockakövel történik. Az aszfalt azonban oly nagy költséggel jár, hogy Zentán nem is lehet róla szó. A kockakövezés is drága, de a városok főutcái mással nem igen burkolhatók. Azok az utcák, melyek nem fővonalak, burkolhatók alapreteges kavicssal is. A terek és piacok burkolására nálunk igen jól válik be a turó-szemű kavics és homok burkolás, mint ez nálunk a buza piacon történt. Az utcáknak kockakövel való burkolása, ha legdrágább is, a leggazdagosabb. Fentartása a kő anyaga és alakja következtében a legolcsóbb, mert ha évek után egy-egy kocka el is kopik, ez megfordítható, ami hasított kőnél ki van zár-

Bankóprés.

— Vigjáték egy felvázásban. —

Irtó: **Szielenburger Károly.**

— A „Közvélemény” eredeti tárcája. —
Vége.

Gusztli. (P. igazgató) De magának is mondok valamit 40 krajcáros hitelező ur! A fekete kabátján ünnepnapok alkalmával valami érdemkereszt díszlik. Ugyan miért kapta? csak azért persze, hogy mint aféle fő-fő finansz ur a szegény ember feje alól a vankost adó fejében ellicitáltatja. Azért maga ünnepelt ur, selyem párnán alszik, míg a dobrakerült szegény családnál a gyermekek szuette falócán apjuk kapcáján hevernek, s kenyérért rimáknak; mindezekért maga érdemkeresztet vitéz.

Képviselő. A ki adós fizessen!

Gusztli. Még maga is beszél? Obsztináljon az országgyűlésen, ne itt! A maguk eljárása keveri az országot adóssággal. Maga-maga Krupp ágyuk, Manlicherek, Ujonzlétszám meg zavarója!

Mind. Kézzpénz vagy tovább nem játszunk.

Gusztli. Majd fizetek, csak tovább keverni a kartyát:

Mind. Zsebből ki a pénzt, ha van?

Gusztli. Van-e Van lát (dühösen) van annyit hogy önöket kifizessem! (hirtelen kirántja mellénye zsebéből a tizest s az asztalra csapja) ki nek, mit hozok? Gyorsan váltani, vissza a többit!

P. igazgató. Hirtelen elkapja a tizest, aprópénzt húz ki a zsebéből, váltani akar, majd merev tekintettel szemléli a bankót és komolyan szól Gusztlihoz.) No poeta ur! talájon maga olyan kajla szemű és pénzt nem ismerő bolondot, a ki magának ezt a talmi tizest fölvaltja. (megvető hangon) Urak! különben itt az ideje, hogy ne játszunk. Ily körülmények közt ez urral többé nem játszhatunk. Jó napot! (mind fölkelnek)

Képviselő. (büszkén távozva.) Gusztli ur! Nem tartozik ön semmivel sem. Jó napot! (el.)

Tanár. (gunyosan.) Majd Petert beküldöm, hogy a tabláról a 12 krajcárt letörölje. Nekem sem tartozik. Jó napot! (el.)

P. igazgató. (a tizest tartva beszél.) Mint államhivatalnoknak kötelességem e hamisítványról jelentést tenni! jó napot! (távozni akar — Gusztli megfogja karját s balkezevel kihúzza mellénye zsebéből az öt forintost is s oda nyújtja a p. igazgatónak ki gunyosan nevet.) Niti a párja! szép munka mondhatom önnek!

Gusztli. (Törődött hangon.) A párja nem, csak öcsöce a tizesnek, avagy ikrek; eji tudom is én most mit hadarok itten össze-visza. Uram! Pénzügyigazgató ur! becsületes ember vagyok, szeplőtlen mutamra mondom, esküszöm, nincs részem ennek a gyártásban, sodort az ár, a hála, az árvák konye! de az Isten szerelmére kérem ne kívánja a titkot megadni, könyörtelen kezevel ne csattantsa föl a zart, mert hazom sir-

gördört áss meg ezzel. Engem kerékbe törhetnek, inquisitorok kezébe adhatnak, elevenen megayuzhatnak, de gyártojukat el nem árulom; nem, nem árulhatom el. Legyen könyörületes, semisítve meg a tizest és az ötöst, s igérem mindenre a mi szent, hogy az illetőnek összetöröm újját-kezeit, ha ilyet csak egyet is fabrikál.

P. igazgató. (féle, nevetve) No osztrák magyar bank erősen biztosítod a balesetek ellen körmeidet. (majd komolyan Gusztlihoz) Vén ember, vén ember! Ilyenekbe keveredett . . . sajnos! semmit sem tehetek; államszolgája, főlesküdt szolgája vagyok. Jó napot!

Gusztli. (izgatottan) Szerencsétlen! — Uram maga nem tudja mit cselekszik? Van-e önnek árvája, hűséges jó neje, ezek nevében könyörgök — esdek ne tegye; ön fogná legjobban szegye- nelni, röstelni, ha a titok nagplényre kerül. Ne tegye, ne tegye!

P. igazgató. (komolyan) Még ha saját édes testvérem, volna akkor is a tönkvény kezébe aduam De elég a piszkos komédiából (el)

XI. JELENET.

Gusztli. egyedül. Elég, nagyon elég a komédiából, épen elég, a sirig elég . . . (hirtelen a kandallóhoz rohan, kirántja a letakart gépezetet s az asztalra teszi a vad tekintettel szemléli) De te neked is elég, véged van harmadik büntetés, te piszkos bankómasina! ha nem dobt előbb össze az az atkozott banya, a melyből szennyes anyagokat hozták a

va. Úgy készül, hogy egy 15 cm. vastag kavics réteg fölé helyezük el a kockaköveket. Hogy ezek egymás mellett szilárdan álljanak, a hézagokat homokkal töltjük ki. Ami a költségeket illeti, egy négyszögletes méternyi kockakő kövezetnek szükséges:

Földkiásás	0,33 m ³	ennek ára	—	frt	17	kr.
Kavics	0,15	»	»	»	23	»
Kockakő	0,18	»	»	»	6	» 45
Homok	0,10	»	»	»	—	» 15
Hengerlés		»	»	»	—	» 50

összesen 7 ft 50 kr.

Szerintünk egyelőre a következő utcák burkolata volna foganatosítandó:

1. A Jókai (posta) utca folytatása gyanánt a Hold és Ujkut utcák 760 méter hosszúságban. Ez egyébként már közgyűlésséig el is van rendelve és a tervezet is készen van.

2. A Petőfi utca, Uj, templomtéren át Ovoda utca és Kard utca 740 m hosszúságban.

3. Tóparti utca 1000 méter hosszban.

4. Uj iskola utca, Ujtemplomtéren át Vörösmarty utca, Zrinyi utca az új rakparag 1400 méter.

5. Magyar utca és Danjanics utca 1300 méter.

Ha ehhez meg kieszaközönök, hogy a törvényhatósági ut, mely most az Adai utca, Főter és Eötvös, illetve Szabadkai utcákon megy át, — erről az utvonatról a Malom utcán és Ujsor utcán át vonuljon, nialtal az új adai törvényhatósági ut és az adarjani ut egyenes vonalban volna az összekötve s amelyet ekként a vármegyei törvényhatóság feladata volna felépíteni és fentartani, — akkor volna négy fővonal a város hosszában és öt fővonal keresztben megfelelő burkolattal ellátva. Éjszak-dél között vonulna ugyanis 1. a Tisza melletti rakpart 2. az Adai utca és Kossuth Lajos utca, 3. Petőfi, Ovoda és Kard utca, 4. Malom és Ujsor utca.

Keleti-nyugati irányban vonulna 1. a Tóparti utca, 2.) Eötvös és Szabadkai 3.) Jókai, Hold, Ujkut utca 4. Uj-iskola, Vörös marty és Zrinyi utca.

A Malom és Ujsor utcák kivételével az összes többi utvonalak összes hossza 7200 méter, amely utvonalt 5 méter szélességben volna rendes burkolattal ellátandó és az összes kövezett utakon a kocsijáratról a gyalog járőig olcsóbb burkolással borítandó.

Az összes munkák 5 méter széles, első rendű kockakő burkolattal és 2 méter széles hasított kőburkolattal mintegy 260 ezer forintba kerülnek.

Ha egyes utcákon alaprétéges kavics utakat építenénk, amilyent az országutakra javasoltunk, akkor a költség lényegesen kevesebb volna.

Hogy melyik utvonatra milyen kövezés volna jó, mibe kerül egyiknek és a másiknak fentartása, ami igen lényeges kérdés és hogy honnan volnának ezek a költségek a pótlódó fölemelése nélkül előteremthetők, erről egy másik cikkben fogunk megemlékezni.

Városok szervezkedése.

Zalaegerszeg r. t. város polgármestere a következő felhívást küldte szét az ország összes városainak: Már régóta érezzük a hátrányát annak, hogy a városok között nincs semmi összekötő kapocs, amely előtt feltárnánk bajainkat, kívánóságainkat, amely előkészítené a talajt az egyöntetű eljárásra, amely felvilágosítással, utbaigazítással szolgálna nagy, fontos közművek létesítésénél, amely irányítaná az összes városokat, törekvésekben. Mindenki szervezkedik, igyekezik kivívni s biztosítani azt a jogot, amely megilleti, csak mi r. t. városok vagyunk azok, amelyek némán, egymásra hagyatva viseljük sorsunkat. Ha megmozdulna hazánk 107 r. t. városa s egymást

megértve tömörülne, kiküldöttjei útján megbeszelné mind azon módozatokat és eszközöket, amelyek bajainak orvoslására, céljainak elérésére szükségesek: akkor olyan imponálóan léphetne fel kívánásaival, hogy azok teljesítése előtt többé az illetékes faktoroknak elzárkózni nem lehetne. Az iránt keressük meg tehát a tisztelt társhatóságot, méltóztassék határozatilag kimondani, hogy mindazon bajok feltárása végett, amelyben a rendezett tanácsú városok jelenleg sanyalódnak, s az orvosiás módjának megállapítása végett szükségesnek látja, hogy az ország összes rendezett tanácsú városai közös akcióra szervezkezzenek. Méltóztassék továbbá elhatározni, hogy a polgármesterét (vagy helyettesét) a folyó évi május hó első felében Budapesten tartandó előkészítő értekezletre kiküldi, hogy az ország többi rendezett tanácsú városainak törvényes képviselőivel a városok kívánalmait összefoglalják s a városok szövetségét megalakítsák. Hozandó határozatát folyó hó végéig sziveskedjék velünk közölni. Kelt Zalaegerszegen, Zalaegerszeg rendezett tanácsú város képviselőtestületének 1904. április hó 7-én tartott rendkívüli közgyűléséből.

Ez a szervezkedés egy régen érzett szükség parancsára indult meg, mert már csakugyan itt az ideje, hogy a rendezett tanácsú városok bajain segítsenek. Ezek a városok a legmostohább elbanásban részesülnek. Mint-hogy városok, szükségük volna városi intézményekre, kövezetre, csatornázásra, vízvezetékre, utakra, rendes középületekre, stb. stb. Ezekre a nagy befektetésekre önjerejükben alig képesek, az államtól pedig semmi támogatásban sem részesülnek, dacára annak, hogy a városi költségen fentartott hivatalok tömerdek állami teendőt végeznek. Az állam segítsége tehát már nem is segítség, hanem jogos követelés számba menne.

Nekünk is ki kell tehát küldenünk valakit. A polgármestert azonban nem küldhetjük, először is azért, mert most nagyon el van foglalva a kukorica morzsolással, másodsor pedig azért, mert őt csak kerékkötője volna minden üdvös mozgalomnak, amint egész

napvilágra, ha nem explodált előbb az a kohó, a melyben össze olvasztottak majd örökre megsemmisítettek én a pokol mélyére veled! . . . (mégiesen a földhöz vágta s lábával tiporja — aztán öntudatlanul székbe roskad)

XII. JELENET. GUSZTI. MARGIT.

Margit. (hirtelen bejön szétnéz Gusztihoz.) Guszti bácsi az ég szerelmére mit művelt?

Guszt. (fölkel.) Mit? Ezzel tartoztam becsülő becsületességemnek! de soha, soha ne tudja meg titkát. Nagyságos édes jó aranyos asszonyom. (megsókolja kezét.) csak a harmadik gazembert semmisítettem meg, aztán jövök én, de az elsőt nem árulhatom el.

Margit. Guszti bácsi! sokat ivott maga a sampányerből?

Guszt. Igen, a becsületesség kelyhét fenéig ürítém!

Margit. (szedegeti a gépezet darabjait.) Szegény kis, drága jószágom, hát azért őriztelek, rejtettelek oly feltékenyen Szliácsról idáig?

Guszt. Volt is mit felteni ezen a drágán . . . Oszt meg esodálozik maga is? bocsanat!

. . . De hogyan? eh! ez lehetetlen, hogy nagyságod hozta Szliácsról ezt az izet, ah az lehetetlen!

Margit. Persze hogy én, férjem születés napjára hoztam ezt a gyufatartót, a mit Guszti bácsi oly vandálmódra összetört!

Guszt. (fejéhez kapkod.) Gyufa, gyufa masina! hát nem bankóprés, nem bankóprés . . . köszönöm neked te árvák és nemes nők fölött örökös örök gondviselés! Nem bankóprés! (majd sárga Margithoz) hát az árvák pénze, a 100,000 frt.

a mit férje sikkaszt . . . azaz hogy kezelt? . . .

Margit. Guszti bácsi, ugy-e mondtam, hogy sokat ivott? Mit beszél össze vissza?

XIII. JELENET.

Alispán. P. igazgató. Képviselő. Tanár. Előbbiek. Majd Péter kívül. (az ajtónál megjelennek.) Péter! gyufát, gyufát!

Peter kívül. Nem szolgálhatok jelentem atásan, a tartóját a Lantos tekintetes ur csak imént vágta a földhöz. (betépek mind)

Alispán. (Megelőli Gusztit.) Gusztikám, gyémántom! ez urakkal szemben ívesztettem a fogadást. Fogadtam, hogy bármilyen módon is Konstantinápolyba viszlek, ők pedig azt alították, hogy nincs hatalom, a mely téged innen szereteti városodból kimozdítszon, még a bankóprés sem! Ugy-e nem haragszol?

Guszt. (sértett önértetes hangon.) Nagyságos gaz . . . pardon alispán úr! Argumentumaid az utazásra nagyon erősek voltak, keserűségük a számban maradt. Konstantinápolyba ugyan majdnem elutaztattál, de termeidet itt hagyom örökre. Fájdalmas a próbat!

Kepviselő. De Guszti édes Guszti bácsi! csak tréfa volt az egész Alispán

Tanár. Az Alispán már a vonatra szállt akkor megvallott volna mindent.

P. igazgató. No ne haragudjék tovább Guszti bácsi.

Alispán. Apánk! Gusztikám (megelőli) büntetés, igaz kissé vastag volt a tréfa, de te is ezért eléggé meggazembereztél.

Mind. Hát velünk hogyan gorbombakodott.

Margit. Majd most én itélkezem! (Gusztihoz.) Édes Guszti bácsi ugy-e maga szereti az árvákat? Megtenne értük mindent, hisz magának nemes szive van.

Guszt. Meg, meg!

Margit. Akkor hát (a tablához megy.) 40 meg 12 az ötvenkető meg 48, az epen száz! Az itélet ez: Ezek az urak az én férjem urammal egyetemben kötelezik magukat arra, hogy karácsonyig száz száz száz árvát tetőtől talpig felruhazzanak. Guszti bácsi ezért megbocsájt nekik, és úgy fog szeretni bennünket mint eddig. Margitkaja sokat, mindig sirna, ha Guszti bácsija elhagyta, ugy-e itt marad!

Guszt. Így felelve minden! megbocsátok! (Margitnak kezét csókol, az urakkal kezét fog.) de folytassuk tovább a partit. (P. igazgató osztani akar Guszti hozzá szót.) Hé komam! hol a tizenöt forint, tan elsüppesztettük mi?

P. igazgató. Itt van Guszti bácsi. (átadja a pénzt.) Guszti Peter! Zsófi! (ezek betépek.) Nesztek 15 forint lakodalmatokra jó lesz!

Alispán Ez megint az én zsebembe vág!

Peter. Zsófi egyszerűre. Köszönjük szépen a mulatságot!

Mind. (ismét kártyáznak.) Kontra, rekontra Cassa!

(Függöny legröndül.)

életében is az volt. Ő azt mondaná ott is, ha ugyan felszólalna, hogy „jól van az úgy, ahogy van, a régiek is megélték egész haláluk napjáig ujitások nélkül, majdcsak megéltünk mi is.“

Valószínű azonban, hogy meg se moccanna, mert ugyan mit tudna ő beszélni olyan gyűlésen, ahol 100 diplomatikus, művelt uriember tanácskozik?

Hol a polgármester?

Már a második hete, hogy a miniszter leirata a vashíd ügyében megérkezett és még annyi sem történt, hogy a tanács a miniszter leiratát a város közönségének bemutatta volna. A leirat megérkezésekor a polgármester kukoricát morzsolta a szállásán. Még csak nem is bojszintott a város felé. Azután bejött és három napig itthon volt, de nem hívott össze rendkívüli közgyűlést, pedig ő nagymester abban, hogyan kell 24 óra alatt, máról holnapra közgyűlést összehívni.

Mi ennek az oka?

Vagy a végtelen közönyösség a város érdekei iránt, amihez ez esetben vétkes könnyelműség is járul, — vagy pedig az, hogy a polgármester nem tudja, hogy mit kellene csinálnia.

Mind a két esetben csak az a bizonyos, hogy ő a polgármesteri állás betöltésére teljesen alkalmatlan.

Ha nem viseli is szíven a városnak ezt a roppant fontosságú közérdekét, vagy nem tartotta annyira sürgősnek, hogy emiatt a kukorica morzsolást par napra felfüggesztette volna, mégis a miniszterium iránti kötelességet tisztelet parancsolta volna, hogy a miniszter leiratát a város közgyűlésének legalább is bemutassa.

Hiszen erre a leiratra azonnal fogantositani kellett volna minden olyan előkészítő cselekményt, amelynek az építés tényleges megkezdését megelőznie kell. Nevezetesen a kölcsön folyósítása iránt, a híd helyének megjelölése iránt, az esetleges kisajátításokra felhatalmazás beszerzése iránt, egyszóval minden olyan kérdés tekintetében, amely a közigazgatási bejárás fogantositásának előfeltétele, határozatot kellett volna hozni és ezt a miniszteriumhoz fölterjeszteni.

Bezzeg a saját fizetésemelését el tudta intézni 24 óra alatt.

Mindezekből azonban semmi sem történt. A városháza még mindig vár, vár, vár. Mire vár? Dolgozni kell és nem várni! De ki dolgozik ott a hidügyben? Senki! Kinek van halvány sejtelve is arról, hogy mit is kellene csinálni? Senkinek! Egyik varja a másiktól, hogy majd amaz talán tudja, mit kell tenni, vagy mindegyik a polgármestertől várja, hogy majd ő intézkedik. Csakhogy éppen ez tud legkevésbé. Fogalma sincs arról, hogy mi a teendő.

De ha nem tudja, ha egy ilyen alkotás munkaprogramja előtte ismeretlen, akkor miért nem sietett az első gyorsvonattal Zomborba vagy Pestre megkérdezni, hogy: „Uram, mit kell már most tennünk?“

Nem, ő kukoricát morzsolta, s ez neki sokkal fontosabb.

A közönség pedig türelmetlen és már-már abban is kételkedik, hogy a miniszter csakugyan intézett-e leiratot a városhoz.

Egyes könnyen lelkesedő urak már diszpolgári okleveleket gyártának és föllobogóznak a várost, de a munkára, a dolgozóra nem akar rátérni senki.

Az ilyen lobogóhordozás és diszpolgár-

sági ömlengés egyrészt nagyon időelőtti és visszás akkor, amikor még semmi tényleges eredmény nincs, másrészt nagyon könnyelmű és léha hejehujzás akkor, amikor a miniszterek szívesebben látnák, ha kevesebb diszpolgárral töltet — dolgoznánk.

HIREK.

Főigazgatói látogatás. Dr. Platz Bonifác a szegedi tankerület királyi főigazgatója, a községi főgymnázium tanulmányi állapotának megvizsgálása végett ma, esütörtökön d. n. 1/2 5 órakor a szegedi vonattal Zentára érkezett. — Az érkező főigazgatót a vasutnál a főgymnáziumi bizottság képviselőiben Dr. Huszágh Nándor elnök, a város nevében Madari János főkapitány s a tanári kar élén Szűcs Lajos főgymn. igazgató fogadta. A királyi főigazgató ez ideig hivatalos iskolalátogatása mint rendesen — 3 napig fog tartani.

— **Főszolgabírói installáció.** — Dr. Budai Pál, a zentai járás új főszolgabírája ma esütörtökön tartotta installációját, a melyen valamint az esti banketten a városi, megyei és járási tisztviselők és birtokosok közül igen sokan vettek részt.

A kendergyár ügyében újabb fordulat állt be. A főispán sürgönyi meghívására a polgármester, dr. Ellinger Jenő és Keceli Mészáros Balázs mint a közgyűlés kendergyári kiküldöttjei tegnap Budapestre utaztak egy újabb konferencia végett. Úgy látszik, e megbeszélés eredményével egyidőre fogja a közgyűlés a két tag jelentését is tárgyalni, melyet a polgármester a múlt közgyűlés tárgysorozataról egyszerűen leütetett.

A főgymnázium telke. A Nikolics örökösök bejelentették a városi tanácsnak, hogy a főgymn. telekvételre vonatkozó előző ajánlatukat fentartják, csupán 3 ablakszárny és egy kökemence visszaadását kerik. Lesz-e hát végre főgymnáziumi épület?

Kalmár Antal dr. szabadulása. Kalmár Antal dr., a kitűnő közjogi, szerdán töltötte ki ama háromhónapos államfogház-büntetését, amelyet a budapesti esküdttörvényszék mért rá a közjogi művében talált királysértő tartalom miatt. Kalmár közjogi munkájának most készül a harmadik kiadása, melyre már is több ezer megrendelés van előjegyezve.

Képkiallítás Szabadkán. Istvánffy Gyula festőművész, aki most Abbaziban és Eüben rendez műveiből kiállítást, Abbaziból Szabadkára jön, hogy körülbelül 700 darab művét ott is kiállítsa.

A belvárosi iskolák r. k. tanulói ahet folyamán részesültek a husvétii sztyónás és áldozásban Duilosy Jenő r. kath. hitoktató és az egyes osztályok tanítóinak felügyelete mellett.

* **Botrányos utcakövezet.** A gymnasiumtól a Tiszáig terjedő urcai léglaburkolaton a keréktörő kátyúk, és zökkenők egymást érik és már-már lehetetlen rajtuk a kocsiközlekedés. A napokban egy szegény digósna tört össze egyik zökkenőnél a kereke. Ki is a bajra összegyűlt publikum előtt ugyancsak mosdatlan szájjal adotta a város urait, Szegény digós, úgy látszik hiába itt a káromkodás, de még a szép szó is.

Szerencsétlenség a gyárban. Kis Jovák Illés a fűrészgyárban a gyalupadnál volt alkalmazva. Esütörtökön reggel munkaközben a gépszij elkapta a kezét és összetörte.

Gondatlanság, zülles, pusztulás. Hogy a város középületei milyen gazdátlanul néznek ki, milyen elhanyagolt állapotban vannak, arról máskor beszélünk. Most csak a többek között arra mutatunk, hogy a búzapiacot és egyéb

helyeket kerítő oszlopok egy némelyike már hetek óta kirotthadt, kidőlt, a láncokat össze-vissza a sárba gázolták, de nincs, aki meglássa, megcsináltassa. Pedig a városnak van fája, van fizetett állandó ácsesa. Ott jár a kidőlt oszlopok között nap-nap után rendőr, alkapitány, főkapitány, hiába! Hol a polgármester?

Tűz. Szerdán délelőtt a középű kertekben egy kazal szalma leégett. A tűzoltók a kelendő időben kivonultak és eloltották a tüzet anélkül, hogy nagyobb kár történt volna.

Ingyen lakás. Bizonyára van városunknak olyan árva elhagyatott embere, kinek még lakóhelye sincs a fődeles házakban. De hát jó az Isten! gondoskodik a szegényeiről és azért adott az embernek eszt, hogy szükségében segítsen magán. Így segített magán egy ismeretlen valaki, aki a zentai nagy Gözmalom Tiszába vezető csövének csatornáját választotta magának lakóhelyül. Tegnap délelőtt felbontották tisztítás céljából a csatornát és egy éjjeli szállásra egészen alkalmas fekvőhelyet „szalma ágyat“ találtak ott. Lehet, hogy az itt szállásoló egyén csakugyan az Istennek elhagyatott szegénye, akinek másutt nincs, hol meghuzhassa magát, de az is föltehető, hogy ennek a kvártélynak a tulajdonosa valami sötét lelkű jómadár, aki a nyilvánosság elől ide zárkózni szokott, hogy mién az éjjel homályában induljon gonosz útjára: lopásra. Ez a szállás igen alkalmas. De, nehogy ezen kvártélyosnak baja essék még ott, minthogy a csatornának két vízvezetéke van, ugyanúgy meleg és hideg, s ha a cső megromlana, még utóbb a kiömlő meleg víz megforrázva az illetőt, azért a gözmalom gépésze elhatározta, hogy a csatorna bejárását, nyitását, drót vagy vasrostlyal elzárattja. Most már máshol kereshet magának kvártélyt! Mert itt a hízár felmondta a lakást!

Felebbezés. Matkovics Józsefné az iskolabérlet kifizetését megtagadó közgyűlési határozatot meglebebezte.

Aki az ajtón áll bosszút. Kedden éjjel Molnár Gyula és Beretka Imre a Tisza kávéházban barátkoztak. A barátkozásból később összeszóalkozás támadt. Molnár erre nagy mérgesen kiment, lekapta a kávéhoz egyik ajtaját és Beretkához akarta vágni. Közben azonban meg gondolta magát és az ajtót visszaakarta akasztani, de ez nem sikerült. Erre Molnár hazavitte az ajtót és mint aki jól végezte a dolgát, lefeküdt. A rendőrség kinyomozta az elvándorolt ajtót és vissza vitte jogos tulajdonosához. A hősi cselekedet után pedig Molnár szerdán dél után elutazott Amerikába.

A mértékhitelítői állásra újabb pályáztak Bilicki Dezső és Szabó Sándor. A határnap e hó 15 én lejárt.

Haszilló Antal Moholról annak ki-jelentésére kérte föl lapunkat, hogy a Moholon elfogott rablóbanda kinyomozásában és kézrekerítésében neki is tevékeny része volt. Kérelmének in készséggel adunk helyet.

TÖVISEK.

Éta dó a nyós. Rudics Farkas férjhez akarja adni az anyósát, dehozományt nem ad, hanem — kér. Igaza van. Ugyis kevés vagyona van szegénynek.

A közmondás szerint akinek pénze van, annak esze is van. No, a közmondásoknak sincs mindig igazuk.

Kabos erősen készül a feleletre. Összes szerszámait hegyezteteli. Pedig kár minden erőlködésért!

Laptulajdonos: Dr. Hajdu Dezső.
Lapkiadók: Plésty és Horvath.

